

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 25 maj 1934 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om skattefrihet för arbetslös tilldelat kontant understöd.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 245, har herr *Björklund* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att i anvisningarna punkt 1) till 19 § kommunalskattelagen mellan orden fattigunderstöd och begravningshjälp införas orden 'arbetslös tilldelat kontant understöd'.»

I 19 § kommunalskattelagen hava angivits de förvärv, som icke äro hänförliga till skattepliktig inkomst. Enligt punkt 1) av anvisningarna till nämnda lagrum är fattigunderstöd, begravningshjälp, natura och andra förmåner, som utgått till värnpliktig i och för värnpliktstjänstgöringen, underhåll, som lämnats fånge eller patient å hospital, m. m. dylikt icke att hänföra till skattepliktig inkomst.

I motionen har anförts, att av lagens formulering icke klart framginge, huruvida åt arbetslös utbetalat kontantunderstöd vore beskattningsbar inkomst eller icke ävensom att praxis på detta område vore oenhetlig. För flertalet skattskyldiga framstode såsom orimligt, att dylika understöd skulle anses såsom skattepliktig inkomst. Skattepåföringen och skattens uttagande medförde kostnader och besvär för vederbörande myndigheter, vilket måste anses såsom en onödig omgång, då samhället å ena sidan utdelade understöd och å den andra krävde tillbaka en del därav i form av skatt. Med hänsyn härtill och då i ett stort antal fall det icke bleve möjligt att uttaga den skatt, som komme att påföras på grund av åtnjutna kontantunderstöd, ansåg motionären, att dessa understöd borde undantagas från beskattning.

Av utskottet tillhandakomna upplysningar, som genom medverkan av finansdepartementet införskaffats från vederbörande landskamrerare, angående praxis vid 1933 års taxering i fråga om beskattning av kontantunderstöd, vilka utbetalats av det allmänna till arbetslösa, framgår, att praxis på förevarande område icke är enhetlig. Berörda förhållande leder

Utskottet.

givetvis till att taxeringen de skattskyldiga emellan i förevarande fall icke blir jämlik och rättvis. Enligt vad utskottet inhämtat, hava emellertid hos kammarrätten anförts besvär över 1933 års prövningsnämnders beslut i några län, där kontantunderstöd till arbetslösa blivit beskattade. Då det för utskottet uppgivits, att kammarrätten inom den närmaste tiden kommer att taga dessa besvär under omprövning, och då det i första hand bör ankomma på de lagtillämpande organen att fatta ståndpunkt till förevarande tolkningsspörsmål, har utskottet icke ansett ställning böra tagas till denna fråga, innan lagakraftvunnet utslag i ämnet föreligger.

Utskottet hemställer därför,

att motionen II:245 av herr Björklund, om skattefrihet för arbetslös tilldelat kontant understöd, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 25 maj 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkande nr 52.